

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Nobili Viro A. Dvci.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

duximus nominandos. Quia verò non est facile prænominatis fratribus pro singulis injuriis ad nos habere recursum, fraternitati vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus de prædictis malefactoribus & aliis tam Clericis quàm laicis, quos ipsi vobis expriment nominatim, qui bona monasterij & domus Eleemolynæ, quæ ad ipsum spectare dignoscitur, detinere aut eorum antiqua jura præsumunt nequiter violare, cum ab eisdem fratribus fueritis requisiti, nisi prius commoniti congruè satisfecerint de commissis, coram vobis faciatis appellatione remota justitiæ plenitudinem exhiberi, & quod statueritis faciatis per excommunicationis & interdicti sententiam observari. Si quos autem in monachos ejusdem cœnobij Clericos, vel conversos, manus sacrilegas inveneritis iniecisse, ipsos excommunicatos nunciatis, & faciatis ab omnibus tamdiu evitari, donec passis injuriam satisfaciant competenter &c. vestrarum &c. Datum &c. Idibus Junij.

EPISCOPO VVARADIEN.

Epist. 269.
Ut ad sedem apostolicam veniat absolvendus.

Significavit nobis venerabilis frater noster S. Archiepiscopus Colocen. quod cum ipse pro quibusdam criminibus tuis in te excommunicationis sententiam protulisset, tu in absolutione tua te confessus es eadem crimina commisisse, & confessionem tuam redactam in scriptis sigillo tuo proprio roborasti. Ipse verò tibi sub debito præstiti à te juramenti mandavit ut apostolico te conspectui præsentares, dignam à nobis poenitentiam recepturus, & usque ad Nativitatem beatæ Mariæ proximò venturam iter arripere veniendi. Ne igitur transgressor tuæ fidei videaris, qui teneris etiam quod simplici verbo promittis, ducere ad effectum; fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus usque ad prædictum terminum cum ejusdem Archiepiscopi literis ad nos iter arripas veniendi, & apostolico te conspectui repræsentares. Datum &c. XVIII. Kalend. Julij, Pontificatus nostri anno primo.

ILLVSTRI REGI
Vngariæ.

Epist. 270.
Quod viginti viros ad terræ sanctæ limina

Specialis dilectionis sinceritas, quam circa progenitores tuos Ecclesia Romana consuevit habere, & præroga-

tiva devotionis quam illustris recordationis B. pater tuus exhibuit apostolicæ sedi, nos admonent propensius & inducunt ut te sicut specialem Ecclesiæ filium specialius honoremus & exaudiamus in illis quæ ad honorem tuum & pacem regni tibi crediti non sit dubium provenire. Sanè significasti nobis quod cum nondum prorsus in regno Vngariæ fuerit sedata seditio, quin adhuc quorundam animi præterita turbationis motibus excitati murmurent in occulto, guerram potius quàm pacem amantes, dilecti filij Comitis Mozonis & quorundam aliorum, qui ad visitandam terram Nativitatis Dominicæ crucem sibi dominicam affixerunt, consilio indiges, donec tibi & regno tuo plena fuerit concordia restituta. Nos igitur honori tuo paterna volentes affectione consulere, serenitati tuæ auctoritate præsentium indulgemus ut prædictum Comitem Mozonem & alios quos de his qui crucem sumpserunt tibi utiliores videris, & quorum consilium & auxilium tibi cognoveris potius opportunum, usque ad viginti, quandiu tibi propter turbationem regni necessarium fuerit, retineas: ita tamen quod pro dilationis beneficio aliquid dignum Domino recompensent. Nulli ergo &c. Datum &c. XVI. Kalend. Julij.

NOBILI VIRO A. DVCI.

EA semper Ecclesiæ Romanæ regnum Vngariæ devotio continuit, illa semper dilectionis sinceritas Ecclesiæ eidem regno conjunxit, ut apostolica sedes regno ipsi tam in spiritualibus quàm temporalibus paternæ sollicitudinis affectum curaverit impertiri, & regnum ipsum à fide ac unitate sedis apostolicæ nulla recesserit tempestate. Inter ceteros autem qui eidem regno diversis temporibus præfuerunt, illustris recordationis B. quondam pater tuus Ecclesiæ Romanæ devotior extitit, & se ac regnum suum in illius necessitatis articulo exponere nullatenus formidavit quo tumescerentibus schismaticorum cordibus nostri piscatoris navicula tumultuosis fluctibus jactabatur. Vnde nos & prædecessores nostros tanto amplius ad idem regnum servandum in statum felicitatis antiquæ affectus hominis interioris induxit, quanto fervorem fidei & sinceritatis constantiam ejusdem patris tui

profectorum, ad regni sui pacem conservandam retinere licet.

* pertinere.

Vide supra epist. 5.

Epist. 271.
De regni Vngariæ laudibus & ne Regi bellum movcat.

Epist. A. Greg. in concilio Vngariæ.

in majori necessitate probavimus, nec maculam in eo invenimus aliquam neque rugam. Hoc igitur attendentes, ad honorem carissimi in Christo filij nostri Vngariæ Regis illustris ac tuum, & reformandam inter vos plenæ pacis concordiam, & conservandam inviolabiliter reformatam, tanto amplius aspiramus, quanto utrumque vestrum dicti patris tui obtentu sincerius diligimus, & Regem ipsum ratione primogenituræ ac regni, sine cui juris dispendio, intendimus præcipuè honorare. Ut igitur maneat inter vos fraterna dilectio, immo ut de die in diem potius augeatur, ut tu eidem Regi tanquam præcellenti debitam exhibeas reverentiam & honorem, & ipse tibi tanquam Duci à Deo misso deferat & faciat ab aliis sicut fratri deferri; Nobilitatem tuam rogamus, monemus, & exhortamur in Domino, ac per apostolica tibi scripta mandamus, quatenus taliter de cetero in fidelitate ipsius ac devotione persistas ut ferventis ac fidelis servitij novitas aboleat offensæ præteritæ vetustatem, & sic vos ad invicem mutuus uniat caritatis affectus, sicut sanguis paternus & uterque maternus univit. Adhæc tibi districtius inhibemus, ne in Regem vel regnum arma movere præsumas, vel seditionem aliquam suscitare, ne forsan amici te deserant, si fratrem habueris inimicum, & de fide tua desperare cogantur, si fraternæ ac naturalis pacis fœdera te senserint violare: sciturus nos venerabilibus fratribus nostris Strigonien. & Colocen. Archiepiscopis & eorum suffraganeis per apostolica scripta districtè præcipiendo mandasse ut si contra memoratum Regem arma movere vel seditionem excitare præsumperis, te ac tuos sublato appellationis obstaculo excommunicationis sententia feriant, & totam terram tuam & eorum subjiciant interdicto. Datum &c. XVII. Kalend. Julij.

Illis scriptum est super hoc.

VLTRASYLVANO EPISCOPO.

Cum à nobis petitur &c. usque assensu, privilegium *Super desertum* à dilecto filio Gregorio sanctæ Mariæ in porticu Diac. Card. tibi indultum, auctoritate apostolica confirmamus, & præsentis scripti pagina communimus. Ad majorem autem hujus rei evidentiam

prædictum privilegium huic nostræ pagine de verbo ad verbum duximus inferendum. GREGORIVS de sancto Apostolo Dei gratia sanctæ Mariæ in porticu Diaconus Cardinalis, apostolicæ sedis Legatus, omnibus in Christo fidelibus ad quos literæ præsentis devenerint, salutem & orationem in Domino. Ne quorumlibet sopitæ quæstiones materiam recidivæ contentionis inveniant, quod salubriter & bene dispositum est, perpetuam debet stabilitatem obtinere, & juxta majorum monita literarum memoriæ commendari; ne processu temporis in dubiam quæstionem deveniat quod diffinitivæ calculum constat sententiæ suscepisse. Cunctis igitur fidelibus volumus notum fieri quòd cum occasione hujus verbi *desertum* (quod verbum est in privilegio gloriosi & illust. Domini Regis Belæ & nostro, ad preces ejusdem Regis impetrato à nobis & obtento, super constitutione Præposituræ Vltrasyllvanæ, quam fecimus cum prius officium legationis gessimus in Vngaria) quæstio esset orta inter venerabilem fratrem nostrum A. Vltrasyllvanen. Episcopum & dilectum amicum nostrum P. Præpositum Cipiniensem, pro eo quòd occasione præfati verbi Præpositus diceret generaliter omnes Flandren. Ecclesiæ suæ fuisse suppositos, è contra Episcopus responderet Dominum Regem & nos intellexisse de illis duntaxat qui tunc erant in illo solo deserto quod gloriosæ memoriæ G. Rex Flandrensis concessit, & de illis qui in eodem tantummodo deserto erant habitantes, & eò processum esset quòd quæstio eadem ad Dominum Papam fuisset delata, & inde ad nos remissa, utpote ad eum cui interpretatio præfati verbi Domini Regis mente & voluntate explorata deberet esse certissima, præfatus illustris & gloriosus Rex ad interrogationem nostram hanc interpretationem Vesprimij in præsentia magnatum suorum promulgavit, quòd non fuit ejus intentionis tempore constitutionis Præposituræ, nec postea, quòd alij Flandrenses Præposito essent subditi, nisi qui tunc tantummodo habitabant in deserto quod sanctæ recordationis G. pater suus Flandrensis concesserat, & in eodem futuris temporibus essent habitaturi. Nos verò idem cum Domino Regesentientes, & eandem interpretationem habentes in animo, prædictum ver-

S iij

Epist. 172.
A Gregorio fili concessa privilegia confirmantur.